

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce: **FOD, s.**, se sídlem ■■■, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje** se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2014, č. j. OSV 31/2014/23,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 20. 2. 2014, č. j. OSV 31/2014/23, s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v České Lípě, odboru sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen „městský úřad“) ze dne 27. 12. 2013, ev. č. 111370 MUCL/101321/2013. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč za správní delikt podle § 59k odst. 1 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, jehož se měl žalobce dopustit tím, že jako pověřená osoba nesplnil povinnost podle § 10 odst. 4 zákona o sociálně-právní ochraně dětí oznámit bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že se dozvěděl o dítěti uvedeném v § 6 cit. zákona, na které se zaměřuje sociálně-právní ochrana dětí.

Žalobce namítal, že se uvedeného správního deliktu nedopustil. Manželé ■■■, v té době zaměstnanci žalobce jako pracovníci rodinného zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, žalobce informovali o tom, že mají podezření na špatnou péči ze strany matky S.J. o nezl. děti ■■■. a ■■■, které předtím měli v předpěstounské péči. Uvedli přitom, že skutečnosti opakovaně oznamovali orgánu sociálně-právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“) Česká Lípa i policii, ale tyto orgány jejich podnět nikdy neprošetřili. Proto

žalobce požádali, aby prošetření poměrů učinil sám. Žalobce žádosti vyhověl, matku nezl. dětí navštívil, na její výzvu vstoupil do pokoje ubytovny, kde bydleli. Protože žalobce žádné závady neshledal, neměl co oznamovat, zvláště, pokud sám oznamovatel tvrdil, že skutečnosti již opakovaně OSPOD oznámil. Podle žalobce oznamovat již oznámené skutečnosti, které s ohledem na podání manželů N. adresovaná OSPOD nemohly trvat tak dlouhou dobu nebo být takové intenzity, aby nepříznivě ovlivnily vývoj dětí, zákon nevyžaduje. Žalobce zdůraznil, že děti byly dlouhodobě v evidenci OSPOD jako děti, na které se sociálně-právní ochrana zaměřuje, nebylo tedy nutné OSPOD na ně znovu upozorňovat. Zákon neukládá povinnost oznamovat obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že někdo nezjistil významné poznatky o dítěti uvedeném v § 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, byť jiný subjekt, který se na OSPOD opakovaně v zájmu dětí obracel, toto tvrdí. Žalobce navrhoval, aby soud z uvedených důvodů jak rozhodnutí prvostupňové, tak rozhodnutí žalovaného zrušil.

V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na svou argumentaci v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce si nijak neověřoval tvrzení, že oznamovatel skutečností se na OSPOD a policii obrátil a podněty se nikdo nezabýval. Žalobce žádným způsobem nekontaktoval městský úřad za účelem ověření, zda OSPOD o uvedených dětech ví a jaká činí v aktuální době opatření. Podle žalovaného bylo napadené rozhodnutí vydáno v souladu s platnými právními předpisy a na základě zjištěného skutkového stavu. Bylo prokázáno, že žalobce přijal oznámení o dětech, které by měly být ohroženy nedostatečným výkonem rodičovské zodpovědnosti ze strany jejich matky a žalobce oznámení žádným způsobem nepředal OSPOD. K vyhodnocení situace dítěte, zda se jedná o dítě, na které se vztahuje sociálně právní ochrana dětí je příslušný pouze OSPOD v souladu s § 10 odst. 3 písm. c) zákona o sociálně-právní ochraně dětí, nikoliv pověřená osoba k výkonu sociálně-právní ochrany dětí nebo jiná fyzická a právnická osoba. Proto žalovaný navrhoval žalobu zamítnout.

Z předloženého správního spisu vyplynuly tyto rozhodné skutečnosti:

Žalobce disponuje pověřením k výkonu sociálně-právní ochrany dětí na základě rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 5. 2001, č. j. 24408/2000, a pro ■■■ 27. 3. 2013 navštívili ■■■, matku nezl. ■■■ a ■■■, za účelem provedení sociálního šetření. Z příložené e-mailové korespondence vyplývá, že prošetření poměrů nezl. dětí bylo provedeno po upozornění ■■■, vedoucí pracoviště K. L., na základě zprávy o nezl. dětech, sepsané manželi N.. Ti uváděli, že nezl. děti žijí u matky a mají informace o tom, že jsou děti hladové, jako tomu dříve bývalo, matka jedno z dětí nepřiměřeně v prosinci před K. trestala, střídá partnery, užívá drogy, konzumuje alkohol a pravděpodobně nechává děti v noci bez dozoru. Manželé N. měli nezl. děti v předchozí době v předpěstounské péči. Rovněž není sporu o tom, že žalobce po provedení šetření, jehož výsledky zachytil v protokolu ze dne 27. 3. 2013, neučinil žádné podání ve vztahu k OSPOD.

Následně se dne 3. 4. 2013 dostavila matka nezl. dětí na OSPOD a také policii, kde oznámila návštěvu pracovníků K. B. a předložila protokol o výsledku šetření ze dne ■■■. K okolnostem šetření se sociální pracovníci žalobce vyjadřovali při ústním jednání dne ■■■, při němž prokázali svůj pracovní vztah k žalobci. Dopisem žalobce ze dne ■■■ bylo žalobcem dokládáno, že šetření u matky nezl. dětí bylo provedeno v souladu s náplní práce sociální pracovnice na pokyn předsedkyně žalobce.

Správní řízení ve věci správního deliktu podle § 59k odst. 1 zákona o sociálně právní ochraně bylo zahájeno písemností ze dne 24. 10. 2013, zároveň byl žalobce procesně poučen a byla mu stanovena lhůta k podávání návrhů, důkazů a jiných návrhů a k vyjádření stanoviska ve věci. V průběhu správního řízení žalobce uvedl, že nezl. děti se již nacházejí v evidenci OSPOD a v loňském roce se nacházeli v předpěstounské péči manželů N., je tedy nelogické, aby žalobce nahlašoval OSPOD děti, o nichž již OSPOD ví, že se na ně sociálně-právní ochrana vztahuje.

Příkazem ze dne 18. 11. 2013 byla za uvedený správní delikt žalobci uložena pokuta. Protože si žalobce podal proti příkazu odpor, ve správním řízení městský úřad pokračoval a dne 27. 12. 2013 vydal rozhodnutí, kterým žalobce shledal vinným správním deliktem podle § 59k odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Městský úřad dospěl k závěru, že žalobce má povinnost podle § 10 odst. 4 zákona o sociálně právní ochraně dětí oznámit místně příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že přijal oznámení osoby o problémech v péči o nezl. děti uvedené v § 6 cit. zákona, a to bez zbytečného odkladu poté, kdy se o takové skutečnosti žalobce doví. Pokud by městskému úřadu nebyl předán spis policie ve věci přestupku sociálních pracovníků žalobce, OSPOD by se o oznámení manželů N. adresovanému žalobci o výhradách péče matky o nezl. děti a provedeném šetření v jejich bydlišti vůbec nedozvěděl. Z oznámení manželů N. je přitom zřejmé, že péče o nezl. děti je zanedbávána a je s nimi ze strany matky nepřiměřeně zacházeno a že tyto skutečnosti trvají po takovou dobu, nebo jsou takové intenzity, že nepříznivě ovlivňují vývoj dětí anebo jsou anebo mohou být příčinou nepříznivého vývoje těchto dětí, tedy, že se jedná o děti uvedené v § 6 uvedeného zákona. Pokuta ve výši 5 000 Kč byla uložena jako přiměřená s ohledem na míru a závažnost daného provinění.

Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce, ve kterém uvedl shodné výhrady jako v žalobě, zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce přijal oznámení manželů N., ze kterého vyplývá, že nezl. děti by se měly nacházet v situaci, která ohrožuje jejich nepříznivý vývoj a je jim třeba poskytnout sociálně-právní ochranu. Žalobce nedoložil, že splnil povinnost dle § 10 odst. 4 zákona o sociálně-právní ochraně dětí a že obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností oznámil skutečnosti, které nasvědčují tomu, že jde o děti uvedené v § 6 bez zbytečného odkladu poté, co se o tom dozvěděl, a prokazatelně se tedy dopustil správního deliktu podle § 59k odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Uložená pokuta při spodní hranici odpovídá tomu, že žalobce nesplnil svou povinnost bezodkladně, ale nesplnil ji ani následně a OSPOD se o oznámení dozvěděl na základě oznámení jiného oznamovatele.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání, při kterém žalovaný setrval na svém stanovisku. Žalobce pak především zdůraznil, že k incidentu popsanému v oznámení pana N.

mělo dojít před čtvrt rokem, OSPOD navíc děti ve své evidenci vedl od útlého věku, žalobce neměl tedy co oznamovat, s ohledem na výsledek sociálního šetření provedeného se souhlasem matky hned 27. 3. 2013, poté, kdy zprávu obdržel 26. 3. 2013. Podle žalobce nebyl naplněn dovětek v ust. § 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí, dle kterého mají skutečnosti nasvědčující, že jde o děti uvedené v tomto ustanovení, trvat po určitou dobu nebo být určité intenzity, že by mohlo dojít k ohrožení příznivého vývoje dítěte. Podle žalobce nebyla naplněna materiální stránka správního deliktu.

V daném případě jde o posouzení, zda žalobce naplnil znaky skutkové podstaty správního deliktu ve smyslu § 59k odst. 1 zákona o sociálně právní ochraně dětí.

Podle § 59k odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí se právnická osoba jako pověřená osoba dopustí správního deliktu tím, že nesplní povinnost podle [§ 10 odst. 4](#) bez zbytečného odkladu oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že se dověděla o dítěti uvedeném v [§ 6](#), na které se zaměřuje sociálně-právní ochrana. Za takový správní delikt se uloží pokuta do 50 000 Kč (odst. 2).

Podle § 10 odst. 4 cit. zákona *státní orgány, pověřené osoby, školy, školská zařízení a poskytovatelé zdravotních služeb, popřípadě další zařízení určená pro děti, jsou povinni oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností skutečnosti, které nasvědčují tomu, že jde o děti uvedené v [§ 6](#), a to bez zbytečného odkladu poté, kdy se o takové skutečnosti dozví. Pokud o to ten, kdo učinil oznámení podle věty první, požádá, obecní úřad obce s rozšířenou působností ho informuje ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy oznámení obdržel, zda na základě skutečností uvedených v oznámení shledal či neshledal, že jde o dítě uvedené v [§ 6](#). Zřizovatel zařízení uvedeného v [§ 39 odst. 1 písm. c\)](#) má při přijetí dítěte do zařízení povinnost tuto skutečnost ohlásit bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má dítě trvalý pobyt, a není-li tento pobyt znám, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu se nachází zařízení, do kterého bylo dítě přijato. Při plnění povinností podle věty první a třetí se nelze dovolávat povinnosti zachovat mlčenlivost podle zvláštního právního předpisu.*

Podle § 10 odst. 3 písm. c) cit. zákona je to obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je povinen mj. *pravidelně vyhodnocovat situaci dítěte a jeho rodiny, a to zejména z hlediska posouzení, zda se jedná o dítě uvedené v [§ 6](#), podle druhu a rozsahu opatření nezbytných k ochraně dítěte, a poskytovat pomoc rodičům nebo jiným osobám odpovědným za výchovu dítěte.*

Podle § 6 cit. zákona *sociálně-právní ochrana se zaměřuje zejména na děti (mj.), a) jejichž rodiče*

- 1. zemřeli,*
- 2. neplní povinnosti plynoucí z rodičovské odpovědnosti, nebo*
- 3. nevykonávají nebo zneužívají práva plynoucí z rodičovské odpovědnosti;*
pokud tyto skutečnosti trvají po takovou dobu nebo jsou takové intenzity, že nepříznivě ovlivňují vývoj dětí nebo jsou anebo mohou být příčinou nepříznivého vývoje dětí.

Žalobce je podle rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 11. 5. 2001, č. j. 24408/2000, osobou pověřenou k výkonu sociálně-právní ochrany dětí, jejíž rozsah

je upraven v § 48 odst. 1 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. V jiném rozsahu, než vymezeném právě cit. ustanovením, není žalobce sociálně-právní ochranu dětí oprávněn provádět (§ 48 odst. 2 cit. zákona). Pověřenou osobu stíhá oznamovací povinnost podle § 10 odst. 4 cit. zákona. Z § 10 odst. 4 věty druhé a z § 10 odst. 3 písm. c) cit. zákona lze dovodit, že je to právě a jedině obecní úřad obce s rozšířenou působností (v souzeném případě městský úřad jako OSPOD), kdo po přijetí oznámení skutečností od pověřené osoby, nasvědčujících tomu, že tu jsou děti uvedené v § 6, jejich situaci vyhodnotí z hlediska § 6 a posoudí, zda se o takové dítě jedná, tj. zda jde o případ dítěte uvedeného mj. pod písm. a) cit. ustanovení a skutečnosti o tom svědčící, trvají po takovou dobu nebo jsou takové intenzity, že nepříznivě ovlivňují vývoj dětí nebo jsou anebo mohou být příčinou nepříznivého vývoje dětí. Požádá-li o to oznamovatel ve smyslu § 10 odst. 4 věta druhá cit. zákona, sdělí mu obecní úřad s rozšířenou působností (v zákonem stanovené lhůtě 30 dnů ode dnů), jak oznámené skutečnosti vyhodnotil, tedy zda na základě skutečností uvedených v oznámení shledal či neshledal, že jde o dítě uvedené v [§ 6](#).

Žalobce prokazatelně přijal oznámení manželů N. o nezl. dětech ■■■ a ■■■, z něhož vyplývá, že manželé N. mají informace o tom, že matka nezl. dětí nechává děti hladové, střídá partnery, nepřiměřeně bila jednu z nezl. dcer na veřejnosti (byť před čtvrt rokem), často konzumuje alkohol, užívá tvrdé drogy, nechává dcery v noci bez dozoru. Jednoznačně se svou povahou jedná o informace, které nasvědčují tomu, že matka nezl. dětí neplní svoje rodičovské povinnosti způsobem, který může vývoj nezl. dětí nepříznivě ovlivnit, tedy skutečnosti nasvědčující tomu, že se jedná o nezl. děti uvedené v § 6. Soud zdůrazňuje, že informace o nepřiměřeném trestání jedné z dcer, k němuž mělo dojít již před čtvrt rokem, jak žalobce opakoval, byla jen jednou z výčtu dalších, které svou povahou popisovaly nedostatečnou péči matky. Proto byl žalobce jako pověřená osoba povinen postupovat dle § 10 odst. 4 zákona o sociálně-právní ochraně dětí a uvedené informace svědčící o tom, že nezl. ■■■ a ■■■ jsou dětmi vyžadujícími sociálně-právní ochranu dětí, oznámit městskému úřadu jako OSPOD, a to bezodkladně. Pokud tak žalobce neučinil, porušil svou oznamovací povinnost dle § 10 odst. 4 cit. zákona a naplnil skutkové znaky správního deliktu dle § 59k odst. 1 cit. zákona.

Odpovědnosti za uvedený správní delikt se žalobce nemůže zprostit poukazem na to, že uvedené nezl. děti byly v předpěstounské péči manželů N. a byly již dříve v evidenci OSPOD, a proto nebylo nutné znovu upozorňovat na to, že jde o děti, na které se sociálně-právní ochrana dětí zaměřuje. Znovu je nutno zopakovat, že je to jedině obecní úřad s rozšířenou působností jako OSPOD, který je dle zákona oprávněn vyhodnotit, zda se skutečně o děti ve smyslu § 6 zákona o sociálně-právní ochraně dětí jedná či nikoli, a v jaké formě je třeba sociálně-právní ochranu takovým dětem poskytnout. Není věci žalobce, aby sám prověřoval pravdivost informací, kterému o nezl. dětech předá jiná osoba. Dále soud konstatuje, že z e-mailové korespondence mezi manželi N. a žalobcem, ani z dopisu manželů N. neplyne, že by bylo oznámení o těchto konkrétních skutečnostech již učiněno také vůči policii či OSPOD, jak namítá žalobce. Ale ani případná tvrzená nečinnosti státních orgánů u předchozích oznámení o nedostatečné péči matky nezl. dětí nemůže zbavit žalobce jako osobu pověřenou jeho oznamovací povinnosti dle § 10 odst. 4 cit. zákona.

Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že pokuta byla žalobci uložena v souladu s § 59k zákona o sociálně-právní ochraně dětí a žaloba není důvodná, proto ji soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady přesahující rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 7. října 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu